

LENINA KĀROGS

LATVIJAS KOMUNISTISKĀ PARTIJAS PREIĻU RAJONA KOMITEJAS UN
PREIĻU RAJONA TAUTAS DEPUTĀTU PADOMES LAIKRAKSTS

Iznāk kopš 1950. gada 29. marta

Nr. 25 (5564)

Ceturtdien, 1987. gada 26. februārī

Maksā 3 kap.

PĀRKĀRTOŠANĀS PRASA DROSMI

Intervija ar agrofīrmas «Krasnij Oktjabrj» ģenerāldirektoru R. KAVINSKI

— Kā lasītājiem ir zināms, kad PSKP CK ģenerālsēdētājs M. Gorbačovs uzturējās Padomju Latvijā, notika viņa tikšanās ar republikas partijas, padomju un saimniecisko aktīvu. Arī jūs bijāt šīs tikšanās dalībnieks un izsacījāt savas domas par pārkaršanas gaitu un agrofīrmas darbu.

— Šī tikšanās iespiedusies man atmiņā uz visu mūžu. Tā bija ļoti interesanta, vajadzīga, patiesa un konstruktīva. Šis neaizmirstamais notikums lika katram no mums iedziļināties lielās pārkaršanas gaitā, kura notiek pie mums visā valstī un, protams, arī Latvijā. Īpašu gribu uzsvērt, ka tikšanās atmosfēra bija nepiespiesta, vērienīga, lietišķa un biedriska. Mihails Gorbačovs ar viņam pie-

mītošo spēju ieinteresēt un aizraut risināja ar klātesošajiem spraigu dialogu: runāja par pirmajiem panākumiem un grūtībām pārkaršanas darbā, par ceļiem, kuri jāiet, lai pārvarētu trūkumus, par pašreizējumu, šo svarīgo procesu, kura virzienus noteikuši PSKP XXVII kongresa, kā arī PSKP CK aprīļa (1985. g.) un janvāra (1987. g.) Plēnumu vēsturiskie lēmumi.

Es neatkarīgu partijas, padomju un saimnieciskā aktīva dalībnieku teikto. So biedru uzstāšanās pietiekami pilnīgi tika atspoguļotas gan televīzijas raidījumos, gan radio ziņās, gan presē. Apliecināšu vienīgi to, ka arī es — tāpat kā pārējie biedri — no Mihaila Gorbačova runas guvu

vēl jo lielāku pārliecību par pārkaršanas kursa negrozāmo pareizību, par mūsu dzīves demokrātizācijas, par atklātības un kritikas nepieciešamību, par nepieciešamību risināt visus jautājumus kopā ar tautas masām.

Man tuva ir Mihaila Gorbačova dziļā partijiskā pārliecība. Patiesi, vienkārši un saprotami PSKP CK ģenerālsēdētārs runā par mūsu zemē un starptautiskajā arēnā veicamajiem uzdevumiem, par nenogurstošu cīņu par mieru visā pasaulē, par mūsu daudz nacionālās valsts milzīgo lomu šajā cīņā.

Pārņēmuši latviešu sarkano strēlnieku slavenās tradīcijas, par kurām izjusti runāja biedrs M. Gorbačovs, republikas darbaļaudis dod vērtīgu ieguldījumu kā Padomju valsts tālākajā attīstībā un nostiprināšanā, tā arī

pašlaik mūsu zemē notiekošo revolucionāro pārmaiņu īstenošanā.

Tagad īsumā pastāstīšu, ko es kā agrofīrmas vadītājs esmu guvis no šīs neaizmirstamās tikšanās. Pirmkārt, arī man (tāpat kā ikvienam agrofīrmas darbiniekam) ir nepieciešams pēc iespējas dziļāk apjaust savu līdzdalību pārkaršanas darbā, apļēst savas iespējas un gatavību strādāt jaunajos apstākļos. Otrkārt, mums visiem jāstrādā intensīvāk, jāapņemas paveikt vairāk nekā līdz šim, nav jābaldās uzņemties atbildību. Treškārt, vairāk jābalstās uz zinātnes un tehnikas sasniegumiem, uz pirmrindas pieredzi, drosmīgāk viss jaunais jāievieš praksē. Ceturkārt, jāvadās pēc principa: «Ko esi iemācījis pats, to iemāci arī citiem, praksē pārbaudīto parādi biedriem».

Lai agrofīrma tiešām kļūtu par īstu visas progresīvās pieredzes izplatītāju, tās darbā jāpārliūko un jāuzlabo vēl daudz kas. Pašlaik agrofīrmas kolhozs

katru gadu iegūst vidēji 35—40 centneru graudu no hektāra. Tie nav slikti rādītāji. Taču ar sasniegto nedrīkst apmierināties. Jāpanāk tālāka augšupeja lauku ražības ziņā, jāpalīdz citām saimniecībām palielināt pagaidām nepietiekamos graudu krājumus. To savā runā norādīja arī PSKP CK ģenerālsēdētārs.

Lai tālāk paaugstinātu lopkopības produktivitāti, agrofīrmas kolhoza «Krasnij Oktjabrj» speciālisti pielieto Čehoslovākijas agrokombināta «Slušovice» lopkopju pieredzi. Viņi uzskūši ieviest tehnoloģiju, ar kuras palīdzību liellopiem iespējams pārstādīt embriju. Taču gan lopkopībā, gan augkopībā nepieciešams ieviest vēl daudzas citas pirmrindas tehnoloģijas.

Nobeigumā gribu uzsvērt, ka minētā republikas aktīva sanāksme ļāva man dziļāk izprast PSKP CK janvāra (1987. g.) Plēnuma lēmumus, deva pozitīvu lādīņu turpmākajam darbam.

Turpmāk — organizētā solī

KARA UN DARBA VETERĀNU RAJONA ORGANIZĀCIJAS
DIBINĀŠANAS KONFERENCE

Ar kauju un darba slavas ordeņu un medaļu klusināto šķindu un zeltaino vizējumu, ar sastrādātu roku rimtu un ceļu pierīšanas brīdi, ar nelīgu un tulpu liesmaino starojumu, ar mūzikas svinīgumu 23. februāra pēcpusdiena ienāca rajona kultūras namā. Datums, ar kuru aizsākās kara un darba veterānu rajona organizācijas vēsture. Uz organizācijas dibināšanas konferenci bija ieradusies divi ar pus simta delegātu, kas pārstāvēja rajona deviņus tūkstošus lielo kara un darba veterānu pulku.

Konferenci atklāja Lielā Tēviņas kara veterānu rajona padomes priekšsēdētājs, organizācijas dibināšanas konferences orģanizācijas priekšsēdētājs R. Lacis. Referātu nolasiņa partijas rajona komitejas pirmais sekretārs V. Solovjovs. Viņš norādīja, ka kara un darba veterānu organizācija izmanto visas tiesības, kuras PSRS Konstitūcijā paredzētas sabiedriskajām organizācijām. Tās darbība balstīsies uz veterānu radošo iniciatīvu un darbošanos, īstenošies partijas rajona komitejas vadībā un ciešā saistībā ar vietējo padomju izpildkomitejām, komjaunatnes un arodorganizācijām, tautas izglītības, kultūras, sociālās nodrošināšanas nodaļām, DOSAAF, Zinību biedrības un citiem sabiedriskiem formējumiem.

Kauju un darba sasniegumi, ko guvuši mūsu veterāni, kalpo mums, mūsu jaunatnei kā neizsīkstošs avots, no kura smelties bezgalīgu uzticību komunistiskajiem ideāliem, vīrīskības paraugu, darba mīlestību, disciplinētību un gribasspēku uzvarēt. Pašlaik, kad visās padomju sabiedrības dzīves sfērās turpinās dziļš pārkaršanas process, mūsu veterāni paliek ierindā. Partijas rajona komiteja augstu vērtē veterānu ieguldījumu, aktīvu līdzdalību kopējā cīņā par PSKP XXVII kongresa lēmumu īstenošanu.

Svarīgs uzdevums, ko izvirzām veterānu padomēm, ir iesaistīt laudis ar lielu dzīves pieredzi aktīvā sabiedriski politiskā, ekonomiskā un kultūras dzīvē. Vispirms — jaunās paaudzes audzināšana padomju patriotisma un sociālistiskā internacionālisma garā. Lai jaunieši apzinīgi attiektos pret darbu, militāro dienestu, disciplīnu, organizētību un kolektīvismu.

Pateicība par lielo militāri patriotisko, audzināšanas un propagandista darbu jāizsaka P.

Vovkam, T. Subai, A. Sišovam, V. Gudļevskai, A. Logīnam, F. Solomahinam, A. Baranovam, E. Kurpniekam, J. Bebrīšam, J. Bekešam un daudziem citiem.

Veterānu rajona padomes uzmanības centrā jābūt jautājumam par jauniešu sagatavošanu dienestam PSRS Bruņotajos Spēkos. Veterānu padomes var daudz palīdzēt rajona kara komisariātam, skolām jauniešu profesionālajā orientēšanā.

Par svarīgu rajona veterānu uzdevumu tiek izvirzīta palīdzības sniegšana skolu pedagoģiskajiem kolektīviem audzēkņu darbūdzināšanas pilnveidošanā un profesionālās pieredzes nodošānā, intereses par lauksaimniecības profesijām izraisīšanā.

Sodien grūti par augstu novērtēt darbūdzinātāju lomu. Ļoti svarīgi, lai jaunietim, kurš tikko uzsācis sava darba gaitas, blakus būtu dzīvē un darbā pieredzējis cilvēks. Vairāk nekā 10 gadus savu amata gudrību jaunajiem nodod Latvijas PSR strādājošās jaunatnes nopelniem bagātā darbūdzinātāja Sociālistiskā Darba Varone M. Rivare. Pašlaik jo sekmīgi strādā viņas audzēkņi M. Zdanovska, V. Bartušs, Z. Sakijeva. Pozitīvu piemēru rajonā ir ne mazums, taču diemžēl ne visās vietās šis darbs atrodas vajadzīgajā līmenī. Te kā reiz darbs veterānu padomēm.

Nākamais uzdevums, kura veikšanā gribētos just visciešāko vecākā gada gājuma lauzu darbību un atbalstu, ir aktīva piedalīšanās visas tautas kustībā pret alkoholismu, cīņā par veselīgu dzīvesveidu. Veterānu padomēm kopā ar citām sabiedriskajām organizācijām jācenšas pielikt visas pūles, lai mūsu sabiedrībā pastāvētu stipras, morāli veselīgas ģimenes.

Viens no uzdevumiem, ko partija izvirza veterānu padomēm,

ir to iesaistīšanās sabiedriskajā ražošanā. Daudzi jo daudzi veterāni turpina strādāt, dodot savu ieguldījumu tautsaimniecības plānu īstenošanā. Piemēram, ievērojams ieguldījums lopkopības produkcijas ražošanā ir tas, ko sniedz laukos dzīvojošie pensionāri, — audzējot lopus un valstij pārdodot pienu, gaļu.

Attiecīgi jāpaplašina dārzkopība, dārzenkopība, biškopība, pensionāri jāiesaista lopbarības sagatavošanā un ražas novākšanā. Uz kooperatīviem, individuāliem un ģimenes līgumu pamatiem jāpaplašina pakalpojumu sfēra, tautas patēriņa preču ražošana. Jāizmanto pensionāru darbs uz nepilnu darba dienu, sezonas darbos. Jāpopularizē strādāšana mājās, kas ir ērti.

Pensionāru aktivitāti gaida arī tautas kontroles grupas, arī darbs dzīvojamā fonda priekšzīmīgā uzturēšanā, teritoriju apzaļumošanā, dabas aizsardzībā. Kultūras darbiniekiem savukārt jāgādā, lai rajona kultūras iestādēs kara un darba veterāniem būtu iespējas interesanti un lietderīgi pavadīt savu brīvo laiku.

Referents pievērsās arī veterānu sociālās nodrošināšanas jautājumiem.

Savu aktīvo nostāju pret dažām negācijām jaunās paaudzes audzināšanā dedzīgos vārdos iz-

M. SMUKSTE no kolhoza «Nākotne» un Līvānu stikla fabrikas atslēdznieks A. KUCENKEIRIS. Abiem uzdevām vienus un tos pašus jautājumus: — Vai jūs vēl atrodaties darba ierindā?

M. SMUKSTE: — Jā. Visu darba mūžu esmu pavadījis savā saimniecībā dažādos darbos, kur manas rokas bija vajadzīgākas. Nu jau divi gadi, kopš saņemtu pensiju, bet darbu turpinu.

A. KUCENKEIRIS: — Fabrikā strādāju gan par maīnā, gan ceha meistaru. Cetrus gadus, būdam pensionārs, strādāju par atslēdznieku. — Ko jūs gaidāt no jaunodibinātās organizācijas?

M. SMUKSTE: — Pagaidām tās iespējas un funkcijas, kā arī konkrētie uzdevumi vēl nav īsti skaidri. Domāju, ka uz vietām vispirms būs jāveic plašs izskaidrošanas darbs.

A. KUCENKEIRIS: — Mēs, pensionāri, turpināsim strādāt. Bet jaunās organizācijas pats svarīgākais uzdevums, manuprāt, ir stingri uzskaitīt visus vientulos, bez palīdzības palikušos pensionārus un visu iespēju robežās rūpēties par viņiem.

— Atliek piebilst, ka abu sārūnas dalībnieku dzīves ceļā paveikto bez vārdiem dalīrunīgi rādīja medaļas: M. Smukstei tā bija «Darba veterāns», A. Kucenkeirim — vairākas kauju un darba slavas medaļas.

Konferences dalībnieku sūtīto zalumu vītni Preiļu Brāļu kapos uzticēts nolikt veterāniem J. Vilmanei, M. Anīstratovam, A. Sišovam un jaunās paaudzes pārstāvjiem.

J. SILICKA foto

teica kauju un darba veterānu T. Suba:

— Veterāni, kamēr pukst jūsu kvēlās sirdīs, ejiet pie jaunatnes! Viņi būs mūsu Dzimtenes aizstāvji! Ejiet uz skolām, runājiet vairāk ar bērniem!

Uzstājās arī veterāni A. Sišovs, J. Vilmane, komjaunatnes rajona komitejas pirmais sekretārs V. Kozlovs. Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs J. Vucēns pasniedza veterānu grupai Goda rakstus, ziedus.

Konferences darbā piedalījās un teica runu Latvijas KP CK sekretārs A. Gorbunovs.

Ar lielu ieinteresētību un klātesošu atbalstu noritēja kara un darba veterānu rajona organizāci-

jas padomeš (41 cilvēka sastāvā) vēlēšanas. Pēc tam tika izveidots tās prezidijs. Tā sastāvā ievēlēti: M. Anīstratovs, E. Verze, P. Vovks, R. Kavinskis, A. Logīns, R. Lacis, M. Ovsjannikovs, M. Opule, A. Slobodjers, F. Sorokins, T. Suba.

Kara un darba veterānu organizācijas rajona padomi vadīs A. Logīns, viņa vietnieki — A. Slobodjers un R. Lacis. Prezidija sekretāres pienākumus veiks E. Verze. Tika izvirzīti delegāti uz kara un darba veterānu republikas organizācijas dibināšanas konferenci, kas notiks martā.

Plašu svētku koncertu sniedza karaskolas kursanti.

L. RANCANE

Padomju celtniecība: pa pārkārtošanās ceļu

Pilnveidojot darba stilu un metodes

★ Uzmanības lokā — vietējo padomju darba aktivizēšana. ★ Atklātība — viens no vietējo padomju darba demokratizācijas principiem. ★ Pārskati vēlētajiem un deputātu pieprasījumi — tas ir efektīvi. ★ Visu izšķir kadri.

Pārkārtošanās un ar to saistītie sabiedrības demokratizācijas procesi skar sociālistiskās valsts visas sfēras, arī vietējo Tautas deputātu padomju darbību. Ipašu nozīmi šodien iegūst Tautas deputātu padomju lomas un atbildības paaugstināšana ekonomiskās un sociālās attīstības uzdevumu risināšanā, arvien plašāka darbaizstrādāšanu visu aktuālo jautājumu izlemšanā.

Sajā virzienā aktīvāk tagad darbojas arī mūsu rajona padome, kā arī pilsētu un ciemu padomes. Vietējo padomju un to izpildkomiteju darbā patlaban aizvien lielāka uzmanība tiek veltīta deputātu darbības stila un metožu pilnveidošanai. Redzeslokā pastāvīgi ir jautājumi, kas saistīti ar sesiju un izpildkomiteju sešu sagatavošanu, to efektivitātes celšanu. Palielinājusies pastāvīgo komisiju un deputātu aktivitāte. To lielākā daļa tieši piedalās jautājumu sagatavošanā izskatīšanai vietējo padomju sesijās vai to izpildkomiteju sēdēs.

Pozitīvi šīnī zinā jāvērtē rajona Tautas deputātu padomes lauksaimniecības pastāvīgās komisijas (priekšsēdētājs — deputāts P. Gavars), rūpniecības, celtniecības, transporta un sakaru pastāvīgās komisijas (deputāts A. Sedvalds), veselības aizsardzības un sociālās nodrošināšanas pastāvīgās komisijas (deputāts V. Kozlovs) darbība. Aktīvi strādā Galēnu, Saunas un Turku ciemu padomju lauksaimniecības pastāvīgās komisijas, Līvānu pilsētas padomes jaunatnes lietu pastāvīgā komisija.

Lai nostiprinātu nozaru un teritoriālās pārvaldes vienotību, operatīvāk risinātu akūtās problēmas, rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja praktizē ekonomiskās un sociālās attīstības jautājumu izskatīšanu kopā ar republikas ministrijām un resoriem. Tagad plašāk praktizējam arī lēmumu projektu apspriešanu darba kolektīvos. So darba formu veiksmīgi izmanto arī Galēnu, Pelēču un Preiļu ciemu izpildkomitejas.

Vietējo padomju darba pilnveidošanu sekmēja rajona izpildkomitejas pārskati, kuri tika sniegti Līvānu iedzīvotājiem un darba kolektīviem, ciemu un pilsētu izpildkomiteju darba novērtēšana ražošanas sanāksmēs. 1986. gadā tāda veida apspriedēm Stabulnieku un Preiļu ciemu, kā arī Preiļu un Līvānu

pilsētu izpildkomiteju darbu. Lai aktivizētu deputātu darbību savos vēlēšanu apgabalos, rajonā tagad plašāk tiek praktizēti deputātu pārskati vietējo padomju sesijās. Pagājušajā gadā par savu darbu atskaitījās 40 deputāti. Vislabāk un efektīvāk šo darba formu izmanto Agļonaš un Rušonas ciemu padomes.

Lielu uzmanību patlaban pievēršam atklātībai, kas ir viens no vietējo padomju darba demokratizācijas principiem. Tam kalpo gan jau minētie izpildkomiteju pārskati darba kolektīviem, gan citas darba formas. Lai pilnīgāk iepazītu vēlētajū priekšlikumus ekonomiskās un sociālās attīstības jautājumu kompleksajā risināšanā, pilnveidotu padomju darba stilu un metodes, pagājušā gada decembrī rajona pilsētās un visos ciemos bija organizētas tā dēvētās atklāto pārrunu dienas. Jāatzīmē, ka par savu darba atklātības pastiprināšanu visvairāk rūpējās Stabulnieku, Jersikas, Upeņnieku un Pelēču ciemu izpildkomitejas. Šim paraugam jāseko arī citur.

Pilnveidojas vietējo padomju kontroles funkcijas. Izpildkomitejās ir izveidota noteikta sistēma augstākstāvošo orgānu un savu lēmumu izpildes pārbaudei. Ja lēmumus izpildīts, to ņem no kontroles, ja nē, tad tiek veikti papildus pasākumi izvērztu uzdevumu atrisināšanas paātrināšanai. Jāteic, ka lielam lielais vairums lēmumu visumā tiek realizēti laikus. 1986. gadā rajona padomes sesijās kā izpildīti no kontroles ņemti divi lēmumi: par lopkopības attīstību rajonā; par darba apstākļu uzlabošanu un jaunatnes nostiprināšanu laukos. Noklausījāmies arī rajona tautas izglītības nodaļas vadītāja deputāta J. Lazdas informāciju par to, kā tiek īstenots rajona padomes lēmums «Par vispārīgā izglītības skolas reformas pamatvirzieniem». Atsevišķu lēmumu izpildes gaitu izskatām operatīvo jautājumu izlemšanas komisijas un ražošanas sanāksmēs.

Rajona Tautas deputātu padomes izpildkomiteja savās sēdēs noklausās nodaļu un struktūrvienību vadītāju kā arī saimniecisko vadītāju ziņojumus par diennesta un sabiedrisko pienākumu izpildi. 1985. gadā par to ziņoja pieci, bet pagājušajā gadā — seši vadītāji.

Pašreizējos apstākļos principiālu nozīmi iegūst kontroles «no

apakšas» līmeņa un efektivitātes paaugstināšana, lai, kā tika atzīmēts PSKP Centrālās Komitejas šī gada janvāra Plēnumā, «katrs vadītājs, katra amatpersona pastāvīgi justu savu atbildību un atkarību no vēlētajiem, darba kolektīviem, sabiedriskajām organizācijām, no partijas un visas tautas.» Mūsu ciemu un pilsētu Tautas deputātu padomēs tagad lielāka uzmanība ir veltīta deputātu grupu un posteņu darbībai. Savā redzeslokā to pastāvīgi patur Stabulnieku, Saunas un Riebiņu ciemu padomes. Līvānu pilsētas izpildkomitejā reizi mēnesī notiek «Kontroles stunda», kuras laikā pārskatus par pieņemto lēmumu izpildi sniedz tās amatpersonas, kas par to atbildīgas. Arvien plašāk tiek vietējās padomes praktizēta tāda iedarbīga kontroles forma kā deputātu pieprasījums.

Vietējās padomes pastāvīgi kontrolē vēlētajū norādījumu īstenošanu. Līdz 1987. gada 1. februārim realizēti 73 vēlētajū norādījumi jeb 81 procenti no to kopskaita. Pilsētās izpildīti 82, bet ciemos — 96 procenti vēlētajū norādījumu.

Saka: kadri izšķir visu. Arī padomju darbā. Tāpēc lielu uzmanību pievēršam vietējo padomju vadītāju sastāva kvalitatīvai uzlabošanai, padomju darbinieku kadru audzināšanai un izvietošanai. Pēdējos gados kadru sastāvs ievērojami atjauninājies. Arī vecuma ziņā. Palielinājies arī mūsu kadru vispārējās izglītības līmenis. 12 ciemu un pilsētu izpildkomiteju priekšsēdētājiem no 21 tagad ir augstākā vai nepabeigta augstākā izglītība. Mēs pastāvīgi rūpējamies par padomju darbinieku kompetences un atbildības paaugstināšanu.

PSKP Centrālās Komitejas, PSRS Augstākās Padomes Prezidija un PSRS Ministru Padomes 1986. gada 25. jūlija lēmumā par Tautas deputātu padomju lomas un atbildības paaugstināšanu par sociāli ekonomiskās attīstības paātrināšanu atbilstoši PSKP XXVII kongresa prasībām noteikti uzdevumi, kas vietējām padomēm jāveic, lai nodrošinātu paklauto teritoriju kompleksu ekonomisko un sociālo attīstību, pastāvīgi risinātu vietējās nozīmes jautājumus.

Darba vietējiem vara orgāniem turpmāk būs daudz. Partijas un valdības izstrādātie pasākumi vietējām padomēm uzliek par pienākumu darboties efektīvi un neatlaidīgi. To no mums gaida arī rajona iedzīvotāji.

V. GERTMANIS,

rajona Tautas deputātu padomes izpildkomitejas sekretārs

Vēstures lappuses

Sis gads ievērojams ar daudz vēsturiski slavenu revolūcijas laika notikumu gadadienām. Kulminācija būs Lielās Oktobra sociālistiskās revolūcijas 70. gadadienas svinēšana.

1917. gada Februāra revolūcija sākās ar dumpjiem, kuri praktiski aptvēra visu valsti. Maskavā streikoja apmēram trešā daļa strādnieku. Viņi izgāja ielās, nesdami sarkanus karogus un lozungus: «Nost ar patvaldību!», «Lai dzīvo demokrātiska republika!».

Gāzusi patvaldību un devusi iespēju rasties padomēm, Februāra revolūcija radīja nepieciešamos priekšnoteikumus pārejai uz sociālistisku revolūciju.

ATELĀ: mitinš Februāra revolūcijas pirmajā dienā Maskavā pie pilsētas domes ēkas Voskresenskas laukumā — 1917. gada 28. februāri. TASS fotohronika

ATELĀ: Revolūcijas laukums (bijušais Voskresenskas laukums) 1987. gada janvārī.

TASS fotohronika

Sovhoza strādnieki mājās saimniekot

Rušonas padomju saimniecības Gaillšu nodaļā partijas politiskās izglītības sistēmā notika seminārnodarība par tēmu «Ražošanas attiecību pārvaldes sistēma un saimniekošanas metožu pilnveidošana». Nodarībā aktīvi piedalījās strādnieks Semjons Skutelis, brigādiere Janīna Soika un citi.

Saimniecības galvenais ekono-

mists, kurš arī piedalījās seminārā, izanalizēja pārkārtošanās problēmas un paātrinājuma rezerves saimniecībā. Klausītāji izvirzīja konkrētus priekšlikumus darba ražīguma celšanai un darba apmaksas sistēmas pilnveidošanai.

A. MAZURS,
Gaillšu astongadīgās skolas direktors, propagandists

Mūsu kurss — paātrinājums un kvalitāte

Mēneša plāns pārsniegts par četriem tūkstošiem rubļu. Ja darīšana ir ar miljoniem, tas šķiet tirais sikums. Taču Līvānu pārvietojamajai mehanizētajai kolonnai, kur ar darbiem pagājušajā gadā, kā zināms, veicās ne sevišķi spidoši, šie daži tūkstoši ir īpaši nozīmīgi. Un ne jau tikai naudas dēļ.

Tā nav tikai nejaušība, ka savu sarunu ar Līvānu PMK priekšnieku O. BUBNOVSKI uzsāku, uzdodama viņam šādu jautājumu:

— Jūsu vadītā organizācija taču arī pagājušajā gadā tika galā ar I un II ceturksņa plāniem. Tomēr galarezultāts neapmierina — gada plāns izpildīts tikai par 88 procentiem. Vai arī šogad vēsture atkārtosies?

— Gan jā, gan nē. Patiešām, zināma likumsakarība ir: kā parasti, vasarā plānā paredzēto darbu apjoms krasi pieaug. Un vasara ir tieši tas periods, kad, tēlaini izsakoties, mājas it kā izaug no zemes, tas ir — praktiski uzskākam objektu celtniecību no nulles cikla, tāpat no pašiem pamatiem. Taču tajā pašā laikā

netiekam galā ar kopapjomu. Ziemā mūs gaida montāžas darbi, mūrēšana. Tad sagatavojam darba fronti darbu līdzuzņēmējiem.

spēju turpmāk strādāt vairāk vai mazāk ritmiski.

— Un kad vairāk, kad — mazāk?

— Sākšu ar «mazāk» (jā pa-

Tā arī turpināt, PMK!

Intervija

— Ja reiz tas ir likumsakarīgi, tad, acīmredzot, šāda notikumu gaita būs arī šogad?

— Jā. Mūsu uzdevums — izmantot arī šādu situāciju lietas labā. Savādāk taču nedrīkst: jāveic darbi gandrīz par 3,5 miljoniem rubļu. Tas ir par 800 tūkstošiem rubļu vairāk nekā pagājušajā gadā. Pie tam šis gads ir īpaši nozīmīgs — sagaidām Lielā Oktobra 70. gadadienu. Mēs nedrīkstam neattaisnot uz mums liktās cerības.

— Bet — ja runāsim, nepielietojot skaļas frāzes?

— Lūdzul! Ar tehniku esam apgādāti, arī speciālistu kvalifikācija pietiekami augsta, līgumu ar darbu līdzuzņēmējiem noslēdzām pusgadu agrāk nekā parasti. Domāju, ka tas viss dos ie-

rējos gadījumos būs «vairāk». Mūs nopietni uztrauc piegāžu disciplīna. Visumā tā ir uzlabojusies. Tomēr — kāda jēga no piegādātāja, kurš atsūta mums vajadzīgos materiālus: metāla un galdniecības izstrādājumus, dzelzsbetonu, teiksim, 30. martā. Tonnāža it kā būtu, taču labuma pamaz. Jo minētie materiāli mums vajadzīgi jau tagad. Kas attiecas uz galdniecības izstrādājumiem, mēs vēl neesam saņēmuši pat tos fondus, kas paredzēti pagājušajā gadā ceturtajam ceturksnim.

Tāpēc cilvēki jāpārvieto no viena objekta uz otru, kas nebūt nesekmē darba disciplīnas nostiprināšanu.

Jāmin, protams, arī darba organizācija, kas ir vēl viena mūsu

rezerve. Uzņemties visu atbildību, varu pazīnot pie mums nestādā slikti cilvēki, mēs vienkārši ne vienmēr protam un spējam nodrošināt apstākļus augsti efektīvam un kvalitatīvam darbam. Pilnībā piekritu kritikai, kuru meistari un brigādiere adre-

tiem 90 procenti jānodod ekspluatācijā — Nicgale, keramzīta ceħa otrā kārtā, mazgābarīta izstrādājumu poligons, attīrīšanas iekārtas, Līvānos — inženiertīkli Dubnas labajā krastā, 90 un 45 dzīvokļu nami.

Mums ir tikai viena izeja — sakopot visus spēkus un galu galā izpildīt solīto. Galvenais — mums jānotic pašiem sev, tad arī citi mums ticēs.

Intervēja I. KOROĻOVA

NO REDAKCIJAS.

Mēs apsveicam Līvānu PMK kolektīva apņemšanos īstenot visai saspringto šī gada programmu. Taču māt arī šaubas: vai to spēš organizācija, kura pagājušajā piecgadē tikai vienu gadu tika galā ar pašu spēkiem veicamo darbu apjomu (starp citu, arī pagājušā gada rezultāti ir neapmierinoši — 86 procenti)? Vēra jāņem arī tas, ka šogad iāstrādā sarežģītus objektus. Turklāt samazinās strādnieku skaits.

Rodas jautājums, kuru adresējam Latvijas agrorūpnieciskā kompleksa celtniecības republikāniskajai apvienībai: kādu apsvērumu dēļ tik krasi paaugstināts Līvānu PMK veicamo darbu kopapjoma plāns? Vai tas ir reāls?

Bibliotēka šodien piedāvā

Vēstures zinātņu kandidāts V. Artjomovs ir autors vairākiem darbiem par polemikas mākslu un par buržuāziskās propagandas kritiku. Izdevniecība «Avots» laiž klajā viņa grāmatu «Patiesība par nepatiesību. Kritiski apraksti par mūsdienu imperiālistisko pretpadomju propagandu». Grāmatā analizētas un atmaskotas imperiālistiska antikomunistiskās un pretpadomju propagandas formas un metodes 70. gadu beigās un 80. gadu sākumā.

Miera kustība — visas mūsu sabiedrības dzīvības un pastāvēšanas centieni izpausmes veids un lolojums. Latvijas Miera aizstāvēšanas komiteja, 35 darba gadiem veiktajā grāmatā «So zemi, šīs debesis nosargāt» republikas kultūras, literatūras, mākslas, zinātnes, saimnieciskie un sabiedriskie darbinieki stāsta gan par savu personisko, gan visas mūsu tautas ieguldījumu miera kustībā, par sadarbību ar miera cīnītājiem visā pasaulē. Grāmata paredzēta plašam lasītāju lokam. Tulkojumā no vācu valodas varēsiet iepazīties ar V. Drešera interesanto grāmatu «Izdziņošanas likums». Kā dzīvnieki pārvar nelabvēlīgos vides apstākļus. Ar zīmīgiem piemēriem autors parāda, kā dzīvnieki spēj izdzīvot stremālos apstākļos, visai pārsteidzošā veidā taupot enerģiju, barību un ūdeni, kā tie prognozē laiku daudz precīzāk nekā mācīti meteorologi. Grāmata uzrakstīta populārzinātniskās publicistikas žanrā.

No sērijas «Apvārsnis» šoreiz varēsiet iepazīties ar diviem darbiem. Par dzīvības vēsturi uz Zemes, par paleontoloģiju un par to, kā strādā paleontologi, interesējas ļoti daudzi. Ar interesi izlasīsiet A. Ganņusa grāmatu «Riskants prāta piedzīvojums». Autors piedāvātā prāta ceļojums Zemes un dzīvības pagātnē neliks lūkoties pulkstenī pat visnevalīgākajam lasītājam.

Ievērojams čehu zinātnieks un ceļotājs M. Stingls, kurš latviešu lasītājiem pazīstams pēc grāmatām «Pēdējā paradīze», «Melnās salas», «Pa nepazīstamo Mikronēziju», savā jaunajā grāmatā «Zvaigzņu pielūdzēji» stāsta par Dienvidamerikas senajām kultūrām un impērijām.

Sērijā «Zinātnē laukiem» J. Jūmpāns savā grāmatā «Par dārzi un lētu lopbarību» runā par izlietotās un iegūtās naudas samēru lopbarības ražošanā, par lopbarības ražošanas ekonomikas ainu mūsu republikā.

Lasītāji iecienījuši sērijas «Dārzkopja bibliotēka» grāmatas. Šoreiz varat iepazīties ar K. Dzēves un V. Taranova grāmatu «Tomātu audzēšana». Autori raksturo tomātu botāniskās un bioloģiskās īpašības un to augšanas prasības.

Izsenis cilvēki ir nodarbojušies ar pišanas mākslu. Pīte priekšmeti ir ērti un parocīgi. Tiem, kas vēlas iemācīties šo mākslu, varam piedāvāt K. Mirinauskas grāmatu. Autore jūs iepazīstinās ar dažādiem pišanas materiāliem, instrumentiem, kā arī ar pišanas tehniku pamatiem un dažādu sadzīves priekšmetu izgatavošanu.

Latvijas PSR Nopelniem bagātais treneris J. Liepiņš savā grāmatā «Vieglatlētika iesācējiem» iztirzā populārāko vieglatlētikas disciplīnu — sološanas, skrīšanās u. c. disciplīnu apmācības pamatus. Tekstu papildina daudzās shēmas un zīmējumi. Izdevums paredzēts sabiedriskajiem treneriem, fiziskās audzināšanas pasniedzējiem, kā arī sportistiem un fizikultūriešiem, kuri trenējas patstāvīgi.

E. Vulfs nodzīvoja īsu, bet darbīgu mūžu. Tuberkulozes uzveikts, viņš nomira nepilnus 33 gadus vecs. Bet atstājis viņš daudz mantojumu: stāstus, dzejoļus, lugas, fejetonus. E. Vulfa lugu izlasē, ko saņem lasītāji, ievietotas drāmas «Rožainā diena», «Meli», komēdijas «Sensācija» un «Svētki Skangalē».

Ar labpatiku izlasīsiet A. Kalves romānu «Kritošais Ikars». Romāna autors veidojis vienkāršu, bet aizraujošu fabulu, kurā mūsdienīgas ģimenes, kura dzīvo «patī savā mājā», ikdienas sarežģījumi sadzīviskā griezienā daudz lappušu veļot jaunajai paaudzei — dēliem. Tātad — pēcnācējiem, varbūtējiem mantiniekiem.

A. Elksnes pēdējā dzejoļu krājumā «Viršu karogs» katra rinda ir pēdējā. Katrs vārds — pēdējais. Vairāk nebūs. Ar siltu, dzīvu un atvērtu sirdi viņa gāja pie lasītāja. Uzticēdamās viņam, atklādamā sava domas, lūtas un ilgas. Jā, ilgas... mūžīgas ilgas pēc laimes, pēc īstas nezdūdošas mīlestības.

Lasītāji varēs iepazīties ar uzbeku rakstnieka T. Prelatova krājumu «Pēdējais ceļojums», kurā sakopoti četri viņa stāsti. Psiholoģiskā tēlojuma dziļums un precizitāte, kas bijusi pa spēkam cilvēkam, kurš nav vēl sasniedzis pusmūžu, šķiet pārsteidzoša. Šai sakarībā interesantu domu ir izteicis prozaikis A. Bitovs: «Cilvēks, kas nevēlas lauzt galvū par sarežģītu prozas grāmatu, visdrīzāk nelauzīs to arī par pašu dzīvi».

Nobeidzot grāmatu apskatu, eribu piebilst, ka šodien ar arī turpmāk jauno grāmatu dienas, izstāde rajona centrālajā bibliotēkā tiks atvērta plkst. 17.00.

DZ. STUPANE, rajona centrālās bibliotēkas bibliogrāfe

Grāmata par rakstnieku —

„Gājums pretī gaismai“

Pagājušajā gadā lasītāji saņēma Laimoņa Pura romānu «Sūrābele pilskalnā» — vēsturiskās tetraloģijas pēdējo daļu. Pirmā daļa — «Degošais pilskalns» — izdota 1962. gadā. Tātad tetraloģijas, kas ataino Tērvēli un arī tālākos novados notikušās seno latviešu cīņas pret vācu krustnešiem, sarakstīšanai un izdošanai pagājis gadsimta ceturksnis. Tas latviešu padomju literatūrā pagaidām ir plašākais un nozīmīgākais darbs par tik tālu tautas senatni. Esmu satapusi vairākus cilvēkus, arī vēsturiskos, kas teikuši, ka interese par vēsturi viņos modinājuši tieši šie L. Pura romāni.

Vairākos literatūras un publicistikas novados L. Purs bijis pirmo taktu ieminējs. Viņš pirmais sarakstījis darbus par zinātniekiem — stāstu «Sirsskaidrais» un romānu «Gaismas staru lokā» — un 60. gados publicējis vairākus interesantus rakstus par zinātnes sasniegumiem, to starpā arī rakstu

par arheologu sensacionālajiem atradumiem Novgorodā un citās pilsētās — aprakstītajām bērzu tāsīm. L. Purs pievērsa sabiedrības uzmanību aktuāliem jaunatnes audzināšanas jautājumiem, literatūras mācīšanai skolā.

L. Purs viens no pirmajiem rakstīja kriminālprozu ar sociālētisku problemātiku. Arī viņa lugas mūsu dramaturģijā dažā labā ziņā bija jaunums. Tādējādi par L. Puru var teikt, ka viņš latviešu padomju literatūrā vairākkārt bijis pirmais gan tēmas un žanra izvēlē, gan problemātikas atrisinājumā.

Ar šo tieksmi vienmēr pievērsties kaut kam jaunam, vērot dzīvi analītiski L. Pura daiļrade ieinteresēja mani jau 60. gados. 70. gados radās doma sarakstīt par viņu grāmatu, un tagad tā ir realizējusies — šā gada pirmajā ceturksnī nāk klajā mana grāmata «Gājums pretī gaismai». Tajā esmu centusies aplūkot L. Pura dzīvi un daiļradi saistībā ar pārējo latviešu literatūru, kā arī dot priekšstatu par viņa darbu radīto rezonansi. Kāpēc grāmatai tāds nosaukums? Tāpēc, ka ēna un gaisma ir rakstnieka visiemīlotākās metaforas. Viņš par savu pienākumu vienmēr atzinis cīņu pret dzīves ēnas pusēm, un cīņa pret ēnu taču ir gājums pretī gaismai.

A. PLESUMA

TRANSPORTS, GĀJĒJS, CEĻŠ

Pēdējā laikā Valsts autoinspekcija izvērs cīņu pret transporta izmantošanu bezstrādes ienākumu iegūšanai. Tiek rīkoti reidi un pārbaudes, veikti citi pienākumi. Lie-

lu palīdzību šī darba veikšanā sniedz sabiedriskie autoinspektori.

ATELĀ: kārtējā reida laikā Līvānos kravas atbilstību pavaddokumentiem pārbauda sabiedriskais

autoinspektors, 21. PMK inženieris enerģētiskis Jānis Seibutis (no kreisās) un ceļu patruļdienesta inspektors milicijas jaunākais seržants Valērijs Drugoveiko.

J. SALNAVIESA foto

Bez atbildības nav disciplīnas

— Ši gada pusotrā mēnesī rajonā notikuši vairāki ceļu satiksmes negadījumi. Kāpēc? — Dekrēts pieņemts. Tikai ne visās autosaimniecībās to ievēro...

Sogad rajona teritorijā jau notikuši trīs ceļu satiksmes negadījumi, kuros viens cilvēks gājis bojā, bet divi ievainoti. Notikuši arī vairāk nekā desmit negadījumi, kuros radušies materiālie zaudējumi. Salīdzinot ar to pašu laiku posmu iepriekšējā gadā, avāriju skaits uz rajona ceļiem samazinājies. Tomēr tas nebūt neliecina, ka palielinājies autovadītāju atbildība. Bez atbildības nav arī disciplīnas.

Sogad pie kriminālatbildības par transporta līdzekļu atkārtotu vadīšanu reibumā saukti jau trīs soferi — J. Krotovs no agrofirmas «Krasnij Oktjabrj», J. Bružuks no Līvānu stikla fabrikas un P. Hačkovs no kolhoza «Rīts». Šie fakti liecina, ka autovadītāji nedomā par sekām, kas rodas, ja pie stūres sēžas piedzērējis cilvēks, ka viņi ignorē lēmumus un likumus par zūpības un alkoholisma apkarošanu. Tāpēc joprojām ne mazums cilvēku atļaujas vadīt transporta līdzekļus, jebaudzījuši kādu stiprāka dzēriena malku vai pavisam apreibuši. Tikai janvārī vien šādā stāvoklī rajona teritorijā aizturēti 16 autovadītāji. Viņu vidū — P. Gurgāns (elektrotīklu rajons), P. Hačkovs (kolhozs «Rīts», divreiz), P. Struks (Leņina kolhozs), A. Vingris (individuālā transporta vadītājs), J. Virbickis (gāzes

saimniecība), A. Pūgainis (sovhozs «Rušona»), A. Lācis (Oškalna kolhozs), V. Lukaševičs (sovhozs «Aglona»), P. Volkovecs («Lauktechnikas» rajona apvienība), R. Dzenis (kūdras fabrika), V. Drozdovs (PMK), I. Ručevskis (nekur nestrādā) u. c.

Bet — ko prasīt no autovadītājiem, ja istu atbildību neizjūt arī atsevišķi saimnieciskie vadītāji, kuri atbildīgi par transporta uzglabāšanu un disciplīnas stāvokli autosaimniecībās? Ir pieņemts Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija Dekrēts, kurš paredz administratīvu atbildību par mehānisko transporta līdzekļu nelikumīgu izmantošanu. Saskaņā ar dekrēta prasībām saimniecību visam mehāniskajam transportam ārpusdarba un nakts laikā jāatrodas garāžās vai speciālos uzglabāšanas laukumos ar apsardzi. Ja rodas ražošanas nepieciešamība, transportu drīkst atstāt arī fermu teritorijās un citās vietās, kur ir nodrošināta apsardze. Uzglabāt transportu dzīvesvietās, kategoriski aizliegts. Tādas ir dekrēta prasības. Tikai ne visās autosaimniecībās to ievēro.

Atsevišķi saimniecību vadītāji, ignorējot dekrēta prasības, atļauj atstāt transportu pie dzīvojamajām mājām. Kad 10. februārī izdarījām pārbaudi Rudzātu pa-

domju saimniecībā un Rudzētu ciematā, atklājās, ka ciematā nav nevienas dzīvojamās mājas, pie kuras... nestāvētu kāds traktors vai automašīna. Pie dažām mājām atradās pat vairāki transporta līdzekļi. Uz mūsu jautājumu, kāpēc tehnika atstāta pie mājām, dzirdējām atbildi: «Visi atstāj, kāpēc tad es nedrīkstu?». Kad sacijām, ka tehnikai jābūt stāvēti, mums teica: «Jums vajag, jūs arī novietojiet!»

Lai novērstu transporta atstāšanu ārpus darba laika un naktī pie dzīvojamajām mājām, tiek izmantoti un arī turpmāk tiks izmantoti ietekmēšanas līdzekļi ne tikai pret autovadītājiem, bet arī pret amatpersonām, kuras atbildīgas par transporta izmantošanu.

10. un 14. februārī rajonā notika reidi, lai atklātu ceļu satiksmes noteikumu pārkāpumus, gadījumus, kad transportu izmanto bezstrādes ienākumu iegūšanai vai personiskos nolūkos. Konstatēti vairāki pārkāpumi un trūkumi. Piemēram, atklājām, ka daži transporta līdzekļu vadītāji izmaina maršrutu, lai iegādātos alkoholisks dzērienus. Konstatējam arī gadījumus, kad transportu izmanto personiskos nolūkos, kā arī citus pārkāpumus — nenoplombēti spidometri, nepareizi noformētas ceļazīmes u. c. Aizturēti vairāki autovadītāji, kuri bija sēdušies pie stūres reibumā.

J. ULJANOVS, rajona izpildkomitejas iekšlietu daļas VAI nodaļas priekšnieks

Kā ielu pāriet?

HOLANDE. So intriģējošo sižetu attēlā iemūžinājis Holandes ANP aģentūras fotokorespondents kādā no Roterdamas ielām. Gadījumā, ja šis attēls nonāktu bērnu rokās, aģentūra brīdina: ielu drīkst pāriet tikai šim nolūkam speciāli apzīmētās vietās.

ANP — TASS foto

SPORTS — SPORTS

Visi — uz slēpēm!

Sestdien Preiļu parkā pulcējās fizikultūrieši, lai slēpošanas trasēs pārbaudītu savu fizisko sagatavotību un cīnītos par pilsētas izpildkomitejas dāvētajām balvām. Šis sacensības bija laba «iesildīšanās» pirms slēpojuma Riebiņi — Preiļi — Riebiņi. Masu slēpojums bija vēlīts Padomju Armijas un Jūras Kara Flotes dienai un noritēja Vissavienības slēpotāju nedēļas ietvaros.

Pavasariņajā februāra dienā saules spožie stari rotalājās mūsu sirmajā parkā un jauno fizikultūriešu sejās. Dalībniekiem veiksmīgu startu novēlēja Preiļu pilsētas Tautas deputātu padomes izpildkomitejas priekšsēdētājs Mihails Agurjanovs.

Trasē devās 230 slēpotāji. Tiesa, lielāku atsaucību gaidījām no uzņēmumu fizikultūriešiem. Toties skolu jaunatne par šīm sacensībām izrādīja patiesu interesi. Tas vēlreiz liecina, ka slēpošana ir viens no skaistākajiem, emocionālākajiem, vīrišķīgākajiem un vispieejamākajiem masu sporta veidiem.

Visi dalībnieki veica distanci un sajūta lielu gandarījumu par to, ka ir pārbaudījuši savu sportisko sagatavotību un raksturu, ka ir izjutuši sacensību neaprakstāmo atmosfēru. Taču vislielākais prieks bija tiem, kuri saņiedza vislabākos sportiskos rezultātus.

Savās vecuma grupās distanci visātrāk noslēpoja Inese Zīmele, Andrejs Filimonovs, Oksana Unžakova, Dima Pomazunovs, Ija Bistрова, Viktors Slizovs, Viktors Joksts, Nataša Slava, Valentīna Petrova un Jurijs Podskočijs.

Preiļu pilsētas izpildkomitejas dāvētās balvas saņēma 36 fizikultūrieši.

P. ZDANOVSKIS

Alūksnes trasēs

Viesmīlīgā Alūksne pulcināja biatlonistus un distanču slēpotājus — republikas 40. skolēnu spartakiādes dalībniekus. No mūsu rajona startēja jaunākās un vidējās grupas slēpotāji.

Sacensības veiksmīgi uzsāka riebiņiete Tatjana Poļetajeva. Vairāk nekā 60 vienaudžu vidū viņa izcīnīja 5. vietu, uzrādot I sporta klasei atbilstošu rezultātu. Zēl, ka pārējie mūsu komandas jaunākās grupas dalībnieki nespēja turēt līdzī.

Vidējā vecuma grupā, kur vajadzēja noslēpot 5 kilometrus, Jelena Mihailova finišēja otrā. Labāko sešpadsmitniekā vēl iekļuva Olga Poļetajeva. Desmit kilometru distancē V. Rubļovs — sestajā vietā, A. Turubanovs — trīspadsmitajā vietā. Neveicās J. Trubačam. Nokavētais starts viņu

ATTELOS:

Preiļu 1. vidusskolas 2. b klases skolniekam Guntaram Kozuram ļoti patīk slēpot. Vien negaidītās kritiens pirms paša finiša nelāva kļūt par uzvarētāju; I. Bistрова, V. Slizovs, D. Pomazunovs un D. Boļšakova pēc veiksmīga finiša (augšējā attēla).

J. SILICKA foto

attālināja no ieskaites punktiem.

Pēc pirmās dienas ierindojāmies ceturtajā vietā. Otrajā dienā — stāfešu slēpojumi. Ar pūlēm vidējās grupas meitenes «izspraucās» līdz septītajai vietai, kura dod ieskaites punktus. Un tad sekoja patīkams pārsteigums. Trīspadsmit komandu konkurencē vidējās grupas zēni ierindojās otrajā vietā. Slēpoja A. Turubanovs, J. Trubačs, V. Rubļovs. Pēc divu dienu cīņām vidējā vecuma grupas komanda, savācot vienādu punktu skaitu ar Stučkas rajonu, ierindojās ceturtajā vietā.

Neveiksmīgi startēja jaunākā grupa.

Vēlams, lai turpmāk rajona izglītības nodaļa savlaicīgi atrisinātu transporta jautājumu dalībnieku aizvešanai uz sacensībām. Šoreiz to atkal nācās darīt komandas pārstāvim izbraukšanas dienā.

L. VALDONIS,

Riebiņu vidusskolas fizikultūras skolotājs

ATGRIEZOTIES PIE PUBLICETA

Ziema jau paiet...

Gada laikā nenovēršami nomaina cits citu. Arī mums tādēļ nācies nedaudz izmainīt nosaukumu publikācijai, kura veltīta tam pašam jau kādreiz apspriestajam tematam. Proti, 1986. gada 9. oktobrī mūsu avīzē (Nr. 121) tika publicēts raksts, kurš saucās «Vēl nav ziema?». Tajā bija teikts, ka Preiļu un Līvānu pilsētās dzīvokļu fondi nav pietiekami labi sagatavoti ziemai. Starp citu, sevišķi asa kritika bija adresēta Līvānu pārvietojamajai mehanizētajai kolonnai, kura spītīgi nepildīja rajona un Līvānu pilsētas Tautas deputātu padomju izpildkomiteju lēmumus par lielpaneļu dzīvojamu māju šuvju hermetizēšanu. 1986. gada 20. novembrī avīzē tika ievietots dzīvokļu saimniecības pārvaldes priekšnieka I. Denkovska atbildes raksts. Tajā, starp citu, bija teikts, ka O. Bubnovska pārliecinātais solījums liek ticēt, ka saskaņā ar līgumu darbi tiks izpildīti līdz 1. decembrim.

Precizējam: līdz pagājušajam gada 1. decembrim. Lūk, rezultāts: no plānā paredzētajiem 1500 metriem hermetizēti... 200 (13 procenti).

Kas isti bremzēja šo svarīgo darbu? Sādu jautājumu es uzdevu Līvānu PMK priekšniekam O. Bubnovskim.

Situāciju varu raksturot īsi: nonācām strupceļā. Mums ir gan mastika, gan speciāli šajā darbā norīkoti strādnieki. Taču — trūkst tā sauktā groza autoceltna. Mūsējais nesēn izgājis no ierindas, bet Ničgales objektā šī tehnika ir galēji nepieciešama. Otra šāda autoceltna mums nav. Ja tas būtu mūsu rīcībā, šuvju hermetizēšanu mēs būtu pabeiguši apmēram mēneša laikā.

Nākamais jautājums — I. Denkovskim: kādus pasākumus veiks dzīvokļu saimniecības pārvalde, lai palīdzētu celtniekiem izpildīt doto solījumu?

Vienīgais, ko mēs varējām darīt — iesniegt Komunālās saimniecības ministrijā lūgumu piešķirt PMK autoceltni. Taču laiks iet, bet iesniegums laukumā arī guļ atvilktnē. Trūkst jebkādas skaidrības. Esam spiesti autoceltni diedelēt no citiem. Lai gan būtībā nav pat no kā aizņemties: rajonā ir tikai divi šādi autoceltni — starpkoļozu celtniecības organizācijai un Līvānu PMK. Abi tie ir nodarbināti visvarīgākajos objektos. Vismaz tā uzskata paši saimnieki.

Tiešām strupceļš. Bet izejai taču jābūt. Tuvojās pavasaris, un tie Līvānu dzīvojamu māju iedzīvotāji, kuri nav pieskaitāmi mi-

nētajiem 13 procentiem, jau jūt krasu temperatūras paaugstināšanos.

Varbūt republikas Komunālās saimniecības ministrija dos skaidru atbildi uz šādu jautājumu: kāpēc mūsu rajona komunālajam dienestam nav iedalīta nepieciešamā tehnika, kad šis robs tiks aizpildīts?

Un vēl viens apstāklis. Pašlaik Līvānu PMK būtu jācinās nevis ar citu pielautajiem trūkumiem, bet gan jānovērš kļūmes pašu darbā. Ar ko gan citu, ja ne ar celtnieku nevēlību un valsts pieņemšanas komisiju nevēlību, var izskaidrot faktu, ka vienā no Līvānu piecstāvu dzīvojamajām mājām, izdarot šuvju atvēršanu, nav atrasta ne mastika, ne starplika. Tās aizdrīvētas vienkārši tikai ar šķidumu. Lūk, te jums arī atbilde uz jautājumu, kāpēc «raud» dzīvokļi.

Pilsētā turpinās dzīvokļu celtniecība. Raugoties uz topošajām jaunajām, pārņem dalītas jūtas — gan prieks, gan sāpība. Sāpība par to, vai gadus divus pēc 50 māju nodošanas ekspluatācijā par mikrorajona ainavas neatņemamam sastāvdaļu nekļūs bēdīgi slavenais autoceltnis.

A. IVANOVA

Redaktora v. P. FIZELIS

TV Viļņa

28. februāris. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Rīta vingrošana. 10.00 — Dokumentālā filma. 10.20 — TV — skolēniem. 10.50 — Lai bērns augtu vesels. 11.20 — Padomju dziesmu koncerts. 12.00 — Nedēļas panorāma (krievu val.). 12.30 — Dokumentālā filma «Jaunas lappuses». 12.50 — Mākslas filma «Pretī rītausmai». 14.25 — Raidījums bērniem. 14.55 — Televīzijas žurnāls «Mūzika». 15.35 — Inženieru klubs. Diskusija par inženieru sagatavošanu un adaptāciju. 16.25 — Lietuvas televīzijas un radio bērnu kora koncerts. 16.55 — Reportāža no Lietuvas LKJS XXI kongresa. 17.35 — Lauku kapelas «Jaunimelis» koncerts. 18.05 — Zīņas. 18.20 — Koncerts. 19.00 — Produkcija — valsts pieņemšanai. 19.25 — Operas veterāni. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Spēle džeza ansamblis. 22.00 — Zīņas. 22.10 — Sanremo dziesmu festivāls. 0.10 — Mākslas filma «Kontroldarbs speciālajā priekšmetā».

1. marts. 9.00 — «Panorāma». 9.45 — Rīta vingrošana bērniem. 10.00 — TV bērniem. Žurnāls «Zvaigzdzute». 10.35 — TV — skolēniem. Mūsu valoda. 11.05 — Nedēļas arbalss. 11.40 — Mājai un sadzīvei. 12.25 — Koncertfilma. 13.00 — «Esi sveicināta, pasakai!». 14.10 — PSKP XXVII kongresa stratēģiskais kurss. 14.40 — Starppublikāniskā laukto koru konkurss «Juventus-87» laureātu koncerts. 15.55 — Agrorūpnieciskais komplekss: darbi un laudis. 17.00 — PSRS čempionāts basketbolā vīriešiem. ACSK — «Zalgiris» (Kauna). Pārtraukumā — zīņas. 18.30 — Televīzijas un kino pasaulē. 19.35 — Spēle Lietuvas kvartets. 20.00 — «Panorāma». 20.40 — «Labu nakti, mazuli!». 21.00 — «Laiks». 21.40 — Mākslas filma «Vēlmju laiks». 23.20 — Zīņas.

PARDOD māju nojaukšanai. Aglonaš ciema Mazajos Bernānos, Bernānos.

MOTOTRASE «ILZEZERS»

28. februāri plkst. 12.00 notiks sacensības «JAUNAGLONA-87».

Piedalās Lietuvas, Baltkrievijas, Latvijas, Krievijas PFSR motobraucēji. Sacensības notiek 125 cm³, 250 cm³, 350 cm³ un 500 cm³ klasē.

Uz tava kapa klusi kritīs sniegs, Un naktī zvaigznes siltu gaismu lies.

Tā gaisma, kura tavas sirds ir dota,

Vēl ilgi ar mums kopā ies.

(H. Gāliņš)

Skumju bridī esam kopā ar ANTONINAS PUTINAS plederīgajiem, viņu pavodot pēdējā gaitā.

Riebiņu vidusskolas skolotāju kolektīvs

Apturiet mirkli!

Fotografam iesācējam «AGAT-18» ļoti izdevīgs:

— vienkāršs lietošanā,

— mazs un parocīgs,

— ekonomisks (uz parastās 35 mm filmas var iegūt 72 kadrus),

— lēts — maksā 19 rbļ.

Šī aparāta objektīvam ir liels asuma dziļums un augsta diffrāncijas spēja.

Tas ļauj iegūt teļcamus attēlus.

CRKO «Rassvet»
Latvijas reklāmas aģentūra

Laikraksts «Leņina Karogs» iznāk otrdienās, ceturtdienās, sestdienās latviešu un krievu val.

«Ленина Карогс» («Ленинское знамя»). Газета Прейльского районного комитета Коммунистической партии Латвии и районного Совета народных депутатов на латышском языке, г. Прейли, Латв. ССР. Издательство «Звайгзне», г. Рига, ул. М. Горького, 105.

REDAKCIJAS ADRESE: 228250, Preiļos, Komjaunatnes ielā 1. TĀLRUNĀ: redaktors — 22059, redaktora vietnieks, sekretārs — 22154, partijas dzīves, skolu dzīves un vēstūļu nodaļas — 21996, padomju celtniecības nodaļa — 22203, agrorūpnieciskā kompleksa nodaļa — 21769, rūpniecības un celtniecības, kultūras un sporta nodaļas — 21759, fotokorespondents — 21985, grāmatvedība, uzzīņas par sludinājumiem — 22305.

Tir. 13 646 eks. (latv. val. 9 762 eks., krievu val. 3 884 eks.)

1. nos. iespiedloksne. Ofsetiespiedums. Laikraksts iespiests Latvijas PSR Valsts izdevniecību, poligrāfijas un grāmatu tirdzniecības lietu komitejas Daugavpils tipogrāfijā 228400. Daugavpils, Valkas ielā 1. Indekss 68169 Pas. 305.